

הראה כי המחזור הגיע ל-12 מיליון לירות, והרווח הנקי היה למעלה מחצי מיליון לירות. זמן קצר לאחר-מכן, פרץ הסיכסוך סמוך לפירסום המאזן שלחו האחים קדמאני מיכתב אל גתמון, עם העתקים לשר ברילב; ליהודה גיל, מנכ"ל הבנק לפיתוח התעשייה השילוה את הכסף, ולשמואל טולידאנו, וכך כתבו האחים קדמאני, באמי צעות עורך-הדין שלהם, אברהם יהל:

האחים קדמיוני

מאשימים

עיפי החוזה אתם יכולים לפעול בחברה כראותיכם, תוך שימוש בשמי ובעניין שעוררתם בדאגה לעדה הדרונית בישראל, והיערות המדינה לעזור לאנשי העדה בהעלאתם לדרגה שווה עם שאר האזרחים במישור הכלכלי.

המשיך המכתב החריף, וקבע: "אתם מפיצים שמועות המבאישות את ריחי ופוגעות בשמי הטוב, אתם מרוקנים את החברה לתועלתכם בלבד, תוך קיפוף חנו. אתם מתרשלים בגביית חובות ולכן יש הליכי הוצאה לפועל נגדי ונגד אחי. אתם מגדילים את ההפסדים בכוונה." המיכתב הסתיים בבקשה להפסקת השותפות בחברה.

נוסף למיכתב גייסו האחים קדמאני את רואה-החשבון יצחק קונפינו, שחיבר מיסמך מאשים כנגד גתמון ומינמטל. האשמה הראי שנתה את מינמטל נטלה לעצמה הלוואה להון-חוזר בסך 1.5 מיליון לירות, שהיתה מיועדת למיפעלי קדמאני, ובכך לא הקלה על מצבה-הגוללות הקשה של האחים קדמאני. קונפינו טוען כי מינמטל היתה חייבת לחברת קדמאני למעלה ממיליון וחצי לירות, וכי גתמה לעצמה דמי-ניהול שנתיים בגובה 200 אלף לירות.

הוא מונה שורה ארוכה של הוצאות, שבהן חוייבו מיפעלי קדמאני בעוד שנעשו עבור מינמטל, ולכן יש למחוק — כגון הוצאות-מלון של ציונות מינמטל בגליל. קדמאני עצמו, בתצהיר שהגיש לבית-המשפט, מאשים את גתמון בכך שעמל למען הגדלה מלאכותית של הפסדי המיפעל, על-מנת למשוך מן המדינה כספים רבים יותר. קדמאני אף מאשים, בתצהיר זה, כי מכספי מיפעלו שולמו לעורך-הדין פירון 30 אלף לירות לשנה דמי-יעוץ.

טענות כבדות אלו מתרופפות מעט, כאשר בוחנים כמה מיסמכים נוספים. אחד מאלה הוא גיליון-ההרשעות של סלמאן קדמאני, שהחל באוגוסט 1972 נפתחו נגדו תיקים על עבירות עונשין ומירמה. מיסמך נוסף הוא חוות-הדעת של רואי-החשבון סומך-הייקין-צירטין, שהם נאמני המשלה, והחלטתם מחייבת ללא כל עיך-עור — בהסכמת האחים קדמאני, הם קבעו במפורש כי תביעות האחים קדמאני מן החברה הן "ללא הוכחות נאותות", וכי יתרת ההפסד של החברה ליום הצטרפותו של גתמון היא 7.7 מיליון לירות. מזה, משיכות של האחים ללא כל תיעוד בסך 4.1 מיליון לירות — סכום שאותו תובעת עתה החברה מן האחים, בצירוף ריבית של 1.5 מיליון לירות.

גתמון עצמו סותר את כל הטענות, אהתלאת. העברת ההון-החוזר אליו נעשתה, לדבריו, כדי שמינמטל תוכל לתת ערבויות ומימון ללא ריבית למיפעלי הממת, והדבר נעשה לאחר קבלת אישור הממשלה. הטענה כאילו מינמטל חייבת לקדמאני היא שקר, שכן רואה-החשבון קונפינו ראה, כנראה, רק את מחצית כרטיסי-המימון, ולא ראה את החלקים הי מצביעים על חובות המיפעל למינמטל. התמונה האמיתית היא (ליום 31.3.75) כי המיפעל חייב למינמטל במומון 509 אלף לירות, ובערבויות — 2.8 מיליון לירות. נכון כי הניהול כולו נתון בידי אנשי המיקצוע של מינמטל, אולם סלמאן מכהן כעורך-מנהל-הייצור, הוא מקבל משכורת (2500 לירות לחודש) בתוספת הוצאות, אך אין משלמים יותר את החשבונות הפרועים שהגיש בעבר.

לדעת גתמון, הצרה היא שהאחים קדמאני ניסו לטוס עוד בטרם למדו ללכת. לא כל בעל-מסגריה מוכשר לנהל מיפעל גדול. עתה הוברא המיפעל והוא עומד על רגליה שלה, ונראה כי זוהי הסיבה למסעה-ההסתה שהחלו האחים קדמאני לנהל, כדי להשתלט על המיפעל בחורה. האם העדה הדרונית תומכת בקדמאני?

רבים בכפר יראק, מצדדים בהוצאתם מן המיפעל ובהכנסת אנשי הכפר כשותפים תחתיהם. ייתכן שזה יהיה הפיתרון.

במדינה

דרכי-חיים

מהפכה מינית

ב"בנק הפועלים"

מנהל הבנק ניהל רומן ואשתו הקימה שערוריה בכנק

דיירי הבית רביה-קומות ברחוב גרינבוים 8 בראשון-לציון נחרדו משנתם. מן הקומה השישית בקעו צעקות, שלוו בחבטות. לא היתה זו הפעם הראשונה שהצעקות מדינה מיספר 20 בבניין החרידו את השכנים והטרירום ממנוחתם. דיירי הדירה, מנהל סניף בנק הפועלים בראשון-לציון, אשר בלומברגר, ואשתו איבון, זבנית בחנות שמלות, ניהלו בחודשים האחרונים קרבות מילוליים שלוו לא אחת במהלומות. זה החל לפני כחצי-שנה. אשר בלומברגר, מנהל-בנק מכובד, פגש בפרגית צעירה, כמו בחשבונות עוברי-ושב, גם כאן היתה תחילה ההשקעה כולה של בלומברגר. רק אחרי מאמצי חיזור רבים החלו היחסים להיות עוברים ושבים. כאשר הרומן הת-להט, לא הסתפק המנהל בשהייה אצל האובתו בשעות הפסקת הצהריים של הבנק, כאשר הוא מותח את הביקור גם על חשבון שעות העבודה.

העניינים נמשכו מיספר חודשים עד ש שכנה רכלנית הגניבה רמו לאיבון, סיפרה לה כי בשעות בהן היא מוכרת שמלות עוסק בעלה בשמלה אחת בלבד. איבון העתיקה את המערכה למקום עבודתו של בעלה. היא החלה לפקוד את הבנק אותו ניהל ולא חששה מאוזני הלקוחות שהק-שיבו בעניין להשמצות ההדדיות. הצעקות שבקעו מן הבנק לא הצדיקו את סיטמת הבנק על "המהפכה השקטה" שבו.

עובדי בנק הפועלים בראשון-לציון מספי רים כי מאז התלהט הרומן בין מנהלם לבין אהובתו הוא חדל להתעניין בנעשה בבנק. בלומברגר הפך בלתי נסבל, הם טענו, "אנחנו עובדי בנק מכובד והצעקות ש-מקימה אשתה-המנהל מבריחות לקוחות."

מישטרה

מסג'סטיות בשירות פעיל

המישטרה מעניקה

חסיונות פלילית

לנשות קציני צה"ל

במשלה ובצה"ל עדיין נמשך הוויכוח אם קציני צבא-הקבע הם אזרחים ככל אזרחי המדינה, או שהם זכאים לחוקים נפרדים. אבל המישטרה כבר מצאה את התשובה. השבוע הסתבר כי היא מעניקה חסיונות לנשות קציני צה"ל.

היה זה אחרי שאנשי המדור המרכזי של מישטרת מחוז תל-אביב, פרצו לבית שברחוב נחשון 6, מאחרי מלון פאל בתל-אביב, לפי הידיעות שנמצאו בידי הבלי-שים, התנהל בו בית-בושת במסווה של מכוני-עיסוי.

ואומנם, דקות מיספר אחרי שפרצו לבניין, יצאו ממנו הבלשים בחברת שש נשים וגבר אחד. אולם למחרת היום, כאשר הובאו העצורים להארכת פקודת-המעצר נגדם, הסתבר כי מסג'סטיות אחת אבדה בדרך, באורח-פלא.

"היא שוחררה", הסביר נציג המישטרה, "היא אם לשני ילדים. בעלה הוא סרן בצבא-הקבע המשרת ביחידה קרבית כי גולן. אם נעצור אותה, לא יהיה מי שיטפל בילדים. מילבד זאת הבטיח הבעל שהיא תישאר בבית."

"גם אנחנו מוכנים להבטיח!" אמר עורך-הדין משה אלוגי, פרקליט העצורות. שופט-השלום עמוס זמיר, שוכנע מה-טיעון. בשל שיחרורה של אשת הסרן, שיחרר בערבות גם את שאר המעסות. הידיעה על שיחרורה של אשת הקצין פשטה במכוני-העיסוי בתל-אביב כאש בשרה-קוצים. כעבור יומיים פשטו בלשי המישטרה על מכוני-עיסוי נוסף, ברחוב השופטים 25 בתל-אביב. גם שם הם עצרו שש מסג'סטיות. אחת מהן, שהודחתה בחקירתה כלאה אלרום מבת-יים, הציגה את עצמה כאלמנת סגן-אלוף בצה"ל, טייס שנפל במלחמת יום-הכיפורים. השוטרים הרחמנים שיחררה בערבות.

כאשר ניסו השוטרים לאתר אותה, הסתבר כי הכתובת שנתנה להם אינה נכונה. האלמנה העליוה פרחת ונעלמה.

בחסות מועצת פועלי תל-אביב נערכות בבית-לסין חגיגות פופ לנוער

התלהבות נעורים בני צפון תל-אביב מגלים את הרוק. צעירות נלהבות מגיבות בשאגות פראיות ובמחייאות-יכף בפסטיבל הרוק השבועי הנערך בבית-לסין הנמצא בתל-אביב.